

- 3) Може ли твърдението на митническата администрация, че не разполага с необходимата информация да се приеме за достатъчно основание методът по член 30, параграф 2, буква а) от Митническият кодекс да не бъде приложен или митническата администрация е задължена да се снабди с тази информация от производителя?
- 4) Задължена ли е митническата администрация да се аргументира защо при определяне от нейна страна на стойността на сходни стоки в съответствие с член 151, параграф 3 от Регламент № 2454/93 ⁽²⁾, предвидените в член 30, параграф 2 букви в) и г) методи не трябва да се прилагат?
- 5) Трябва ли решението на митническата администрация да съдържа пълно изложение на наличните данни в Общността или тези данни могат да бъдат предоставени на по-късен етап — в съдебната фаза на производството, с представянето на по-конкретни доказателства в този смисъл?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 януари 2016 г. — Valsts ieņēmumu dienests/SIA „Veloserviss“

(Дело C-47/16)

(2016/C 111/18)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Ответник: SIA „Veloserviss“

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли задължението на вносителя за добросъвестност, съдържащо се в член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, да се разбира в смисъл, че
 - а) включва задължението на вносителя да установи обстоятелствата, при които е изпратен полученият от износителя сертификат формуляр „А“ (сертификатите за частите, от които е съставена стоката, участието на износителя в производството на стоката и т.н.)?
 - б) вносителят е действал недобросъвестно само поради това, че износителят е действал недобросъвестно (например, когато износителят не е разкрил действителния произход на разходите, себестойността на частите, от които е съставена стоката, и т.н. пред митническите органи на страната износител?
 - в) задължението за добросъвестност не е изпълнено само поради това, че износителят е предоставил невярна информация на митническите власти на страната износител, поради което митническите власти на неговата страна са допуснали грешки при изпращането на сертификата?
- 2) Може ли задължението на вносителя за добросъвестност, съдържащо се в член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да бъде доказано в достатъчна степен чрез общо описание на ситуацията, съдържаща се в съобщението и заключенията на OLAF, или въпреки това митническите органи са длъжни да съберат допълнителни доказателства за поведението на износителя?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1.